УНИВЕРЗИТЕТ У НОВОМ САДУ **ОБРАЗАЦ – 4**
ФАКУЛТЕТ ТЕХНИЧКИХ НАУКА

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ПОДОБНОСТИ КАНДИДАТА, ТЕМЕ И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Орган који је именовао комисију: Декан ФТН, на основу Одлуке ННВ већа и у складу са Статутом

Датум именовања комисије: Решење 012-199/13-2019 од 05.09.2019.

Састав комисије:

1.	Ћосић др Илија	Професор емеритус	Производни и услужни системи, организација и менаџмент
	презиме и име	звање	ужа научна област
	Факултет техничких наука, Универзитет у Новом Саду		Председник
	установа у којој је запослен-а		функција у комисији
2.	Грубић Нешић др Лепосава	Ванредни професор	Људски ресурси и комуникације
	презиме и име	звање	ужа научна област
	Факултет техничких наука, Универзитет у Новом Саду		Члан
	установа у којој је запослен-а		функција у комисији
3.	Крунић др Гојко	Доцент	Индустријски менаџмент
	презиме и име	звање	ужа научна област
	Факултет за производњу и менаџмент Требиње, Универзитет у Источном Сарајеву		Члан
	установа у којој је запослен-а		функција у комисији
4.	Бунчић др Соња	Редовни професор	Производни системи, организација и менаџмент - привредноправна област
	презиме и име	звање	ужа научна област
	Факултет техничких наука, Универзитет у Новом Саду		Члан
	установа у којој је запослен-а		функција у комисији
5.	Максимовић др Радо	Редовни професор	Производни и услужни системи, организација и менаџмент
	презиме и име	звање	ужа научна област
	Факултет техничких наука, Универзитет у Новом Саду		Ментор
	установа у којој је запослен-а		функција у комисији

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1. Име, име једног родитеља, презиме: **Горан** (Момир) **Амовић**
2. Датум рођења: **22. 04. 1982.** Место и држава рођења: **Сарајево, Босна и Херцеговина**

II.1 Основне студије

Година уписа:	**2001.**	Година завршетка:	**2005.**	Просечна оцена током студија:	**7,57**

Универзитет: **Универзитет "Браћа Карић", Нови Сад**

Факултет: **Факултет за предузетни менаџмент, Нови Сад**

Студијски програм: **Предузетни менаџмент - Управљање предузећем**

Звање: **Дипломирани инжењер за предузетни менаџмент**

II.2 ~~Мастер~~ или магистарске студије

Година уписа:	**2005.**	Година завршетка:	**2010.**	Просечна оцена током студија:	**8,78**

Универзитет: **Универзитет "Браћа Карић", Нови Сад**

Факултет: **Факултет за предузетни менаџмент, Нови Сад**

Студијски програм: **Интернационални бизнис**

Звање: **Магистар наука о менаџменту**

Научна област: **Менаџмент**

Наслов завршног рада: **Утицај лидерства у имплементацији система квалитета у малим и средњим предузећима у Републици Српској**

II.3 Докторске студије

Година уписа:	**2017.**

Универзитет: **Универзитет у Новом Саду**

Факултет: **Факултет техничких наука**

Студијски програм: **Индустријско инжењерство / инжењерски менаџмент**

Број ЕСПБ до сада остварених:	**120**	Просечна оцена током студија:	**-**

II.4 приказ научних и стручних радова

Р. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
1.	Amović, G., (2017), Efficiency of PPP implementation in Bosna i Herzegovina, The Proceedings of the Faculty of Economics in East Sarajevo - Journal of Economics and Business, No. 15, pp. 49-54	M51

Кратак опис садржине:
У раду су приказани резултати анализе примене јавно-приватног партнерства у Босни и Херцеговини. Истраживање је показало да су реализација и финанисирање капиталних пројеката од јавног значаја, често подложни значајним економским ограничењима. Финансирање инвестиција у контексту лимитираних буџетских капацитета захтеева нови приступ и стратегију. У тој ситуацији се јавља потреба за ангажовањем приватног капитала. Јавно-приватно партнерство, иако релативно нов облик финансирања, отвара значајно веће могућности за финансирање развоја, обављање јавних услуга и задовољење потреба грађана.

Рад припада проблематици докторске дисертације: **ДА** НЕ ДЕЛИМИЧНО

Р. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
2.	Amović, G., (2019), Development of the institutional framework of public-private partnership in the Republic of Serbia, *Journal of Process Management - New Technologies, International (JPMNT)*, Vol. 7, No. 3, pp. 81-87	M51

Кратак опис садржине:
У данашњим условима глобалне економије процес развоја националних економија захтева капиталне инвестиције у развој и унапређење јавне инфраструктуре и јавних услуга у области општих социјалних активности (образовање, здравство, култура, спорт...). Ти захтеви условљавају нову улогу јавног сектора, нове прилазе и стратегије. У том контексту се јавно-приватно партнерство јавља као иновативни оквир за већи обим и већу ефективност јавних инвестиција - краће рокове, ниже трошкове, оптималну алокацију ризика, ефикасније управљање, квалитетније јавне услуге итд. Овај рад разматра основне, најважније карактеристике институцијалног оквира наведеног облика партнерства.

Рад припада проблематици докторске дисертације: **ДА** НЕ ДЕЛИМИЧНО

Р. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
3.	Amović, G., (2019), Research of conditions for development of public-private partnership concept, The Proceedings of the Faculty of Economics in East Sarajevo - Journal of Economics and Business, Issue 18, pp. 83-94	M51

Кратак опис садржине:
Јавно-приватно партнерство (ЈПП) је уговорни однос који интегрише ресурсе јавног и приватног сектора у функцији веће ефикасности јавних услуга. У протеклом времену, националне управе су прихватиле, развиле и организовале различите облике јавно-приватног партнерства, узимајући у обзир историјски и културни контекст, законске оквире и економске услове. Циљ овог рада је идентификација кључних фактора који утичу на развој јавно-приватног партнерства. На основу анализе претходних искустава, раљзрађен је и приказан концепт јавно-приватног партнерства у државама различитог политичког, социјалног и економског окружења.

Рад припада проблематици докторске дисертације: **ДА** НЕ ДЕЛИМИЧНО

Р. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
4.	Амовић, Г. (2019), Јавно-приватно партнерство: Нова улога јавног сектора у финансирању јавних инвестиција. *Економија - теорија и пракса*, Рад прихваћен за објављивање, потврда у прилогу извештаја	M52

Кратак опис садржине:
У овом раду је анализирана реформа традиционалне улоге јавног сектора и примена модела јавно-приватног партнерства у финансирању јавних инвестиција. Раскорак између потребе за изградњом нове јавне инфраструктуре и лимитираних буџетских капацитета, захтева нову улогу јавног сектора и нове стратегије. Циљ овог рада је да се на основу студије нових модела јавне управе укаже на могућност примене модела јавно-приватног партнерства и да се идентификује нова улога јавног сектора у пружања јавних услуга и обезбеђењу јавне инфраструктуре. У раду је приказана студија усвајања и примене модела јавно-приватног партнерства у Републици Србији и Републици Хрватској.

Рад припада проблематици докторске дисертације: **ДА** НЕ ДЕЛИМИЧНО

Р. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
5.	Амовић, Г. (2019). Компаративна анализа примјене јавно-приватног партнерства у Босни и Херцеговини, Србији и Хрватској, *Journal of Contemporary Economics*, Рад прихваћен за објављивање, потврда у прилогу извештаја	М51

Кратак опис садржине:
Развој националних привреда захтева капитална улагања у развој јавне инфраструктуре, уз обезбеђење ефикасне јавне услуге у домену општих друштвених делатности. У контексту лимитираних буџетских капацитета, јавни сектор захтева нову стратегију и механизме који ће растеретити буџетске расходе, испоручити нову јавну услугу и реконструисати постојећу односно изградити нову јавну инфраструктуру.У овом раду су са теоријског аспекта размотрене најважније карактеристике модела јавно-приватног партнерства као иновативног концепта финансирања јавних инвестиција, са освртом на хронолошки развој институционалног оквира ЈПП у Босни и Херцеговини, Србији и Хрватској, и прегледом најважнијих ЈПП пројеката реализованих у овим земљама.

Рад припада проблематици докторске дисертације: **ДА** НЕ ДЕЛИМИЧНО

III ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ КАНДИДАТА

III.1 услови дефинисани за кандидата студијским програмом:

Услови које студент докторских студија мора да испуни дефинисани су Правилником о студирању на докторским студијама Факултета техничких наука и Универзитета у Новом Саду.

Кандидат је завршио основне академске студије студије и магистарске академске студије, а 2017. године се уписао на трећу годину докторских академских студија на Факултету техничких наука у Новом Саду. У међувремену је положио све испите, укључујући и Студијски истраживачки рад на теоријским основама докторске дисертације (положио "квалификациони испит").

У току истраживачког рада, објавио је 5 научних радова који припадају проблематици докторске дисертације.

Као истраживач-пројектант је учествовао у:

- Кампу младих лидера Европе, Андермат, Швајцарска (2004.),
- Пројектима локалног економског развоја у општинској управи Рогатица, Босна и Херцеговина,
- Консултантским активностима у реализацији више десетина пројеката успостављања система менаџмента у складу са ИСО стандардима, у Србији и Босниу и Херцеговини.

III.2 Да ли кандидат испуњава услове? **ДА** НЕ

Образложење:

Студент докторских студија Горан Амовић је, у предвиђеном року, положо све испите и овладо теоријским основама докторске дисертације, одређене студијским програмом Индустријско инжењерство - инжењерски менаџмент на Факултету техничких наука у Новом Саду, остваро 120 ЕСПБ бодова и положо квалификациони испит. Објаво је 5 научаних радова, уско повезаних са предложеном проблематиком истраживања и има значајно ангажовање на пројектима који су повезани са пријављеном темом докторске дисертације. На основу наведеног комисија констатује да је Горан Амовић испунио све услове за пријављивање и одобравање теме докторске дисертације.

IV ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

IV.1 ПОДАЦИ О МЕНТОРУ (Др Радо Максимовић)

Биографија ментора (до 500 карактера):

Др Радо Максимовић је редовни професор од 18. 12. 2008. године на Факултету техничких наука у Новом Саду (уо Производни и услужни системи, организација и менаџмент). Предаје више предмета из области развоја, организације и управљања предузећима, а у истраживачком раду је оријентисан на сложеност и флексибилност организационих структура предузећа и унапређење њихових перформанси. У последњих 10 година објавио је 68 радова од којих 21 категорије М21а, М22, М23 и М24. Био је ментор на 17 магистарских теза, 25 докторских дисертација и преко 100 дипломских и мастер радова. Учествовао је у реализацији већег броја научноистраживачких пројеката и пројеката у области привредних примена.

Радови из уже научне области којој припада предлог докторске дисертације:

Р. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
1.	Maksimović, R, Lalić, B: Flexibility and Complexity of Effective Enterprises, Strojniški vestnik - Journal of mechanical engineering, 2008, Vol. 54, No. 11, 768- 782, UDK: 658.51, ISSN 0039-2480	M23
2.	Marović, B., Njegomir, V., Maksimović, R.: The implications of the financial crisis to the insurance industry - Global and regional perspective, Economic research, 2010, Vol. 23, No. 2, 127-141, ISSN 1331-677X	M23
3.	Maksimović, R., Stankovski, S., Ostojić, G., Petrović, S, Ratković, Ž.: Complexity and Flexibility of Production Structures, Journal of Scientific and Industrial Research, 2009, 101-105, ISSN 0022-4456	M23
4.	Njegomir V., Maksimovic R.: The overview of some basic issues in insurance matket - the case of Serbian insurance risk transfer market, Transformations in Business & Economics (TIBE), 2012, Vol. 11, No 2, pp. 51-69, ISSN 1648-4460	M22
5.	Radišić, O., Radišić, M., Maksimović, R. et al. 2012. Industrial Cogeneration Appliance--An Example of a Drilling Rig. J Can Pet Technol 51 (6): 487-492. SPE-157689-PA. http://dx.doi.org/10.2118/157689-PA	M22
6.	Borocki J., Ćosić I., Lalić B., Maksimović R.: Analysis of Company Development Factors in Manufacturing and Service Company: a Strategic Approach, Strojniski vestnik = Journal of Mechanical Engineering, 2011, Vol. 57, No 1, 55-68, ISSN 0039-2480, UDK: DOI:10.5545/sv-jme.2010.030	M23
7.	Ostojic G., Stankovski S., Ratkovic Z., Miladinovic Lj., Maksimovic R.: Development of hydro potential in Republic Srpska, Renewable and Sustainable Energy Reviews, Volume 28, December 2013, 196–203	M21a
8.	Delic, M., Radlovacki, V., Kamberovic, B., Maksimovic, R., Pecujlija, M.: Examining relationships between quality management and organisational performance in transitional economies, Total Quality Management & Business Excellence, Volume 25, Issue 3-4, 367-382, DOI: 10.1080/14783363.2013.799331, 2014	M22
9.	Todić V., Ćosić I., Maksimović R., Tasić N., Radaković N.: Model for simulation of life cycle costs at the stage of product development, International Journal of Simulation Modelling, 2017, Vol. 16, No 1, 108-120, ISSN 1726-4529, UDK: 10.2507/IJSIMM16(1)9.373	M22
10.	Tasić N., Đurić Ž., Malešević D., Maksimović R., Radaković N.: Automation of Process Performance Management in a Company, Tehnicki vjesnik - Technical Gazette, 2018, Vol. 25, No 2, 565-572, ISSN 1330-3651, UDK: 10.17559/TV-20151010074417	M23

IV.1 Услови дефинисани за ментора у области којој припада докторска дисерација:

Према члану 12 став 1 Правила докторских студија Универзитета у Новом Саду од 25. 02. 2013., за ментора за израду докторске дисертације може бити именован наставник Универзитета који је у радном односу на факултету који реализује студијски програм докторских студија.

Према члану 12 став 4 истих Правила, за ментора може бити именован наставник који је способан за извођење наставе на докторским студијама и има најмање 5 научних радова објављених или прихваћених за објављивање у научним часописима из одговарајуће области студијског програма са листе министарства надлежног за науку, у последњих 10 година и који испуњава следеће допунске критеријуме - за поље техничко-технолошких наука 5 радова објављена у часописима са ISI листе.

Према „Правилнику о упису, студирању на докторским академским студијама и стицању звања доктора наука, односно, доктора уметности“, који је у складу са чланом 87. Закона о високом образовању (Службени гласник Републике Србије 76/07) и чланом 149-156 Статута Факултета техничких наука и Правила докторских академских студија Универзитета у Новом Саду, усвојило Наставно-научно веће Факултета техничких наука на седници одржаној дана 01. 07. 2015. године, у члану 5 стоји да је ментор „по правилу наставник датог студијског програма, који поред услова, који су дефинисани стандардима за акредитацију има најмање пет радова из категорије М21, М22 односно М23.“

IV.2 Да ли ментор испуњава услове? **ДА** НЕ

Образложење:

Др Радо Максимовић је запослен на Факултету техничких наука у Новом Саду, где као редовни професор изводи наставу и на докторским студијама. Он испуњава све услове у погледу потребног броја радова објављених у међународним часописима категорије М21, М22 и М23 у прописаном временском периоду, а чија тематика је у домену пријављене теме докторске дисертације, чиме је потврђено да може да буде изабран за ментора ове докторске дисертације. Проф. Радо Максимовић у потпуности испуњава неопходне услове подобности за ментора предметне дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

V.1 Формулација назива тезе (наслова)

Организовање система јавно-приватног партнерства у транзиционим условима

Наслов тезе је подобан? ДА НЕ ДЕЛИМИЧНО

V.2 Предмет (проблем) истраживања

Јавно-приватно партнерство је организовано на различите начине у различитим земљама. У зависности од начина организације јавно-приватног партнерства могу се анализирати ефекти успешности у примени овог система. *Deloitte* (2006) је идентификовао три кључна корака (нивоа) у развоју система јавно-приватног партнерства. Сваки ниво садржи одређене активности које је потребно предузети како би се обезбедиле претпоставке за развој ЈПП система. У првој фази примене овог система, према *Deloitte* (2006), препоручује се покретање мањег броја једноставних ЈПП пројеката који могу послужити као припрема за прелазак у наредни ниво развоја система.

Други ниво развоја ЈПП система претпоставља да су стечена одређена искуства која ће помоћи у даљем развоју ЈПП тржишта. На овом нивоу активности су фокусиране на:

- Успостављање централне ЈПП јединице или агенције за вођење пројеката (центра знања);
- Развој нових модела;
- Ширење и јачање ЈПП тржишта;
- Коришћење нових извора средстава за тржишта капитала;
- Унапређење квалитета и технологија услуга;
- Усмеравање добити од ЈПП на вишенаменске пројекте и различите секторе.

Трећи и најсофистицираније ниво ЈПП система подразумева да већ постоји богато искуство у примени ЈПП, велики број ЈПП пројеката, остварена значајна добит од ЈПП пројеката и већ прихваћене нове улоге и јавног и приватног сектора у новом заједничком партнерству. Активности које се проводе на овом нивоу односе се на:

- Побољшање нових иновативних модела;
- Унапређење креативности и флексибилности међусобних улога јавног и приватног сектора;
- Коришћење софистицираних модела процене и преузимања ризика;
- Већи фокус на укупни животни циклус пројекта;
- Софистицирање тржишта и прекомпозиција структуре извора финансирања пројеката;
- Преузимање нове улоге јавног сектора и пренос знања са приватног на јавни сектор у управљању инфраструктуром и услугама након истека животног века пројекта;
- Претакање остварених користи од пројекта у финансијску имовину партнера;
- Организовање јавног сектора и припремање за преузимање управљања пројектом по истеку партнерства.

Према подацима *The European PPP Expertise Centr*e (*EPEC,* 2018) вредност ЈПП трансакција у 2017. години на европском тржишту је износила 14,4 милијарди еура, што је пораст од 22% у односу на 2016. годину и 11,8 милијарди еура. Лидерске позиције су задржале Велика Британија, са више од 100 ЈПП трансакција и инвестицијама од преко 21 милијарде еура у последњих пет година и Француска, са близу 60 ЈПП пројеката и 7 милијарди еура инвестиција, а као један од лидера у последњих пет година се позиционирала и Турска са двадесетак капиталних ЈПП пројеката и инвестицијама од преко 22 милијарди еура (*EPEC,* 2018). На зачељу ове лествице налазе се Словачка са једном милијардом еура, Хрватска са 330 милиона еура и Финска са 270 милиона еура инвестиција из званично примењених пројеката јавно-приватног партнерства (*EPEC,* 2018). Земље у транзиционим условима нису нашле своје место на овој ранг листи.

OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development) је у периоду од 2007. до 2008. године путем упитника идентификовала кључне индикаторе који су конвертовали квалитативне податке о искуствима и успешности земаља у проведби и управљању ЈПП у мерљив показатељ. Ова анализа је као најпожељније дестинације за примену јавно-приватног партнерства идентификовала Чешку Републику, Аустрију, Португал, Белгију, Ирску и Канаду. Ово истраживање није обухватило земље у транзиционим условима.

Основни **истраживачки проблем** у овом раду је недовољно развијен систем јавно-приватног партнерства у земљама у транзиционим условима. У фокусу докторске дисертације биће позитивна искуства развијених земаља у примени пројеката јавно-приватног партнерства и изазови са којима су се ове земље сусретале у првим годинама успостављања новог система. Ова компаративна анализа ће послужити као путоказ за развој и моделовање ефикасног система јавно-приватног партнерства у транзиционим условима.

Предмет истраживања ове докторске дисертације је организациона структура система јавно-приватног партнерства и ефикасна примена ЈПП у транзиционим условима.

Предмет истраживања је подобан? **ДА** НЕ ДЕЛИМИЧНО

V.3 Познавање проблематике на основу изабране литературе са списком литературе

Јавно-приватно партнерство (ЈПП) је уговорни однос који потписују институције јавног сектора и приватни партнери. ЈПП интегрише ресурсе јавног и приватног сектора у функцији изградње ефикасније јавне услуге, уз лакши приступ капиталу. Кључне користи овог партнерства су развој иновативног начина финансирања, уз постизање брже реализације инвестиција - изградње, мањих трошкова, оптималне алокације ризика, ефикаснијег и ефективнијег управљања, квалитетнијих јавних услуга итд.

ЈПП може бити организовано на више начина и успостављено у различитим привредним и непривредним делатностима. Према *Зеленој књизи о јавно-приватним партнерствима - Green Paper on Public-Private Partnerships and Community Law on Public Contracts and Concessions, European Commission Communication COM, 327 Final* (2004) разликују се два основна облика, односно модалитета јавно-приватног партнерства: а) Уговорно ЈПП, где је заједничко улагање дефинисано уговором; б) Институционално ЈПП, где се партнерство реализује кроз оснивање заједничког предузећа.

У зависности од степена укључености јавног и приватног сектора у пројектовање, изградњу, финансирање, одржавање и управљање, могуће је разликовати неколико основних модела јавно-приватног партнерства.

Традиционални модел ***BOT*** *(build-operate-transfer)* карактеристичан је по томе што у овом уговору приватна страна преузима одговорност за изградњу ***(B)*** и управљање ***(O)*** имовином. Овај модел има за циљ мотивисање приватног партнера за одговорно управљање трошковима у раној фази изградње, задржавајући, при том, квалитет градње, како би у фази искоришћења објекта трошкови одржавања били оптимални. У ***BOT*** уговору капитална улагања проводи приватна страна, док је за финансирање пројекта задужен јавни сектор, који задржава финансијски ризик. Након истека уговора, власништво над имовином се преноси ***(T)*** на јавни сектор, под условима дефинисаним уговором, уз могућност продужења уговора.

У ***ДБФО*** моделу (пројектовање-изградња-финансирање-управљање), приватни сектор (обично конзорцијум фирми) је задужен за све фазе пројекта у пружању јавне услуге. Овај уговор о ЈПП укључује дизајн (Д), изградњу (**Б**), финансије (**Ф**) и управљање (**О**) пројектом.

Од осталих модела најзаступљенији су: одржавање и управљање *(operation, maintenance - **OM**)*; изградња, поседовање и управљање *(build, own, operate - **BOO**)*; изградња, поседовање, управљање и пренос *(build, own, operate, transfer - **BOOT**)*; куповина, изградња и управљање *(buy, build, operate - **BBO**)*.

Јавно-приватно партнерство се у западним економијама показало као користан и флексибилан начин ангажовања капитала, знања, вештина и других потенцијала приватног сектора у изградњи јавних услуга и инфраструктуре. Земље у транзиционим условима, у које спадају Република Србија и Босна и Херцеговина, тренутно се налазе у фази усвајања и институционализације ЈПП концепта, у којој јавни сектор добија сасвим нову улогу у процесу изградње инфраструктуре и пружања јавних услуга. Нова улога захтева и нове стратегије, нову организациону структуру и административне процесе, као и нове капацитете у оквиру управе јавног сектора. Капацитет јавног сектора да планира, одређује приоритете, покреће, процењује, структурише и, у крајњој линији, реализује ЈПП пројекат представља изазов са којим са суочавају земље у овој развојној фази јавно-приватног партнерства. Недостатак ресурса и капацитета неопходних за успешан развој јавно-приватног партнерства може негативно утицати на процес идентификације потреба и припреме студија пред-изводљивости и изводљивости, што може довести до лоше структурисаних и финансијски неоправданих ЈПП пројеката.

Јавно-приватно партнерство има велики број тумачења. Светска банка ЈПП дефинише као "дугорочни уговор између приватне стране и државног ентитета, за обезбеђење јавног добра или услуге, у којој приватна страна сноси значајан ризик и одговорност за управљање, а накнада је повезана са перформансама". *OECD* (2012) дефинише ЈПП као врсту уговора где приватни инвеститор обезбеђује услуге и инфраструктуру коју обично осигурава јавни сектор. Према *Ostřížek* и сарадницима (2007), ЈПП је уговорено партнерство јавног и приватног сектора које доводи до испоруке јавне инфраструктуре и услуга уз кориштење способности оба партнера најприкладнијом расподелом ресурса, одговорности, ризика и повезаних прихода. Може се сматрати да је ЈПП врста дугорочног уговора о пружању робе и услуга (*Zaato* и *Hudon*, 2015).

Једна од карактеристика јавно-приватног партнерства је концепт поделе ризика где је опште начело да највећи степен ризика сноси онај партнер у пројекту који истовремено има највећи удео у управљању пројектом (*Bovaird*, 2004). Сваки ЈПП пројекат са собом носи специфичне ризике. Према *Moralles* и сарадницима (2009): "вредност ризика = последица *x* вероватноћа појаве". Кључ успешног ЈПП пројекта је пронаћи баланс у подели ризика између јавног и приватног партнера у односу на добијену „вредност за новац“ *(Value for Money – VfM). Grimsey* и *Lewis* (2004) указују да оптимална расподела ризика има за циљ минимизовање шансе за појаву ризика и последице које ризици потенцијално могу произвести. *Akintoye* и сарадници (2003) наводе да је пренос ризика један од начина постизања *VfM*, али на темељу циља оптималног (а не укупног) преноса ризика. Као опште правило, може се очекивати да ће се *VfM* иницијално повећати у случају када се ризик преноси на приватни сектор све док се не постигне оптимална тачка на којој су сви ризици додељени партнеру који је најбоље способан управљати њима. Сваки даљи пренос ризика може довести до смањења *VfM*.

Једначина у наставку илуструје теорију према којој је добијена вредност за новац у директној зависности од цене понуде и вредности трансферисаног ризика.

Јавни сектор $VfM_{(max)}$ = *цена понуде*$_{(опт)}$ + *вредност трансферисаног ризика*$_{(опт)}$

Што су већи захтеви јавног сектора према приватном партнеру да преузме више ризика, то ће се цена понуде повећати, али ће и укупна изложеност ризику јавног партнера бити смањена. Максимални *VfM* ће се пронаћи где је расподела ризика уравнотежена између двеју страна које најбоље могу управљати ризиком и пружиће најбољи *VfM* пројекта.

Вредност за новац – *VfM* се користи као критеријум који комбинује квантитативне и квалитативне анализе како би се одредио начин финансирања пројекта, односно изабрао модел који ће пружити највише вредности у односу на уложени новац. Сврха анализе вредности за новац јесте информисаност јавног сектора о томе хоће ли предложене пројекте реализовати као ЈПП или кроз друге, више традиционалне, облике јавне набавке. У ту сврху, *VfM* анализа обично укључује комбинацију квалитативне и квантитативне анализе (Светска банка, 2013). Квантитативна компонента укључује оне чиниоце пројекта који се могу изразити у новчаним терминима. Квантитативна процена користи компаратор јавног сектора (ПСЦ - *Од чега је скреаћеница*) преко којег се врши испитивање да ли предлог приватног финансирања нуди већу вредност за новац у поређењу са традиционалним начином финансирања.

Компаратор јавног сектора анализира садашње вредности укупних животних трошкова у уговореном раздобљу пројекта по традиционалном моделу финансирања (јавне набавке) у односу на исту врсту трошкова насталих у ЈПП аранжману. Достизање оптималне вредности за новац (*VfM*) значи да ће ЈПП аранжман осигурати најнижи ниво трошкова (усклађен са специфікованим захтевима за квалитет јавног добра/услуге и ризицима) током целокупног животног циклуса у поређењу са традиционалним начином јавних набавки.

Brzozowska (2006) напомиње главне предности ЈПП аранжмана: прилика за мала улагања; могућност проведбе даљих јавних улагања; уштеде у јавном буџету; пренос нових технологија; дељење ризика; компетитивна предност на тржишту; гаранције у вези са функционисањем услуга у дужем раздобљу; смањење политичког утицаја на привреду; већу транспарентност у привреди. Међутим, постоје и одређени недостаци (*Brzozowska*, 2006): ограничени утицај јавних институција на целокупни облик улагања; повећане накнаде корисницима инфраструктуре; смањење утицаја и преговарачких позиција јавних тела; високи трошкови трансакције; смањење квалитета услуга; ограничена доступност услуга; смањење броја радних места у јавном сектору; финансијски ризик за комерцијалног партнера; високи трошкови изгубљених прилика на страни комерцијалног партнера; политички ризик за комерцијалног партнера.

У последњих неколико десетина година, политике и институција јавно-приватног партнерства (ЈПП) су све заступљеније у земљама западног света (*Vining*, 2005; *Hodge*, 2010). У времену новог јавног управљања 1990-их година, националне владе су на различите начине одговориле на феномен ЈПП-а (*Hammerschmid* и *Angerer*, 2005; *Petersen*, 2011). Док су неке националне владе развиле опсежне партнерске програме и започеле са широко распрострањеним развојем ЈПП, други су од почетка задржали скептичнију позицију (*Verhoest* и сарадници, 2013). У контексту глобално распрострањене партнерске реторике (*Hodge* и *Greve*, 2007), развијеност политика и институције ЈПП веома се разликује између земаља и институционалних контекста.

Досадашња истраживања показују да национални развој ЈПП зависи, између осталог, од политичке привржености (*Flinders*, 2005), фискалних услова (*McQuaid* и *Scherrer*, 2010) те присутности и подршке законског оквира (*Tvarnø*, 2006). Досадашња литература је истакла важност проучавања институционалних аспеката ЈПП и улоге партнерских јединица (такозваних јединица за подршку ЈПП) као показатеља националне институционалне подршке ЈПП (*Dutz* и сар. 2006, *Rachwalski* и *Ross* 2010, *Mahalingam* и сар. 2011, *Jooste* и *Scott*, 2012). Јединице за подршку ЈПП могу се дефинисати као специјализоване јавне агенције које раде на развоју ЈПП кроз пружање кључних услуга као што су смернице за политику, изградњу капацитета, подстицање пројеката, осигуравање финансија и "зелено светло" за пројекте (*Jooste* и *Scott*, 2012). Агенције за подршку ЈПП пројектима могу се пронаћи широм Европе - од *„Flemish PPP Knowledge Centre“* у Белгији, *„Infrastructure UK“* у Великој Британији до *„Verein PPP Schweiz“* у Швајцарској. Јединице за подршку ЈПП су можда и најзаступљеније у низу организација које пружају подршку ЈПП, а неки научници их чак сматрају "самим утеловљењем власти у [ЈПП] подручју", јер представљају симболе институционалне подршке владе у ЈПП програмима (*Jooste* и *Scott*, 2012). Улога и активности јединица за подршку ЈПП се знатно разликују од земље до земље. Поједине земље су покренуле бројне пројекте јавно-приватног партнерства без постојања ЈПП јединице за подршку (*Verhoest* и сар. 2013). Недавна истраживања су показала да је начин организације јединица за подршку ЈПП у многоме различит, као и допринос ових јединица у смислу формирања институционалног оквира и развоја ЈПП (*Mahalingam* и сар. 2011; *Mahalingam* и *Delhi*, 2012).

Узимајући у обзир владајуће ставове и схватања у литератури у овом подручју, у овом истраживању ће бити приказан начин организовања јавно-приватног партнерства у развијеним земљама (Велика Британија, Канада, САД, Француска, Аустрија, Чешка, Ирска, Турска, Пољска, Португал) и земљама у транзицији, са посебним освртом на Републику Србију и Босну и Херцеговину. Компаративном анализом ће се указати на постојеће предности и недостатке јавно-приватног партнерства у поменутим државама. Пажња ће првенствено бити усмерена на кључне правне, организационе и функционалне карактеристике јавно-приватног партнерства у овим земљама.

За потребе истраживања у оквиру ове дисертације кандидат је изабрао скуп следећих литературних извора:

1) Abati, Alessandro (2007). PPP - guidance. Charleston, CA: Book Surge Publishing.
2) Akintoye, A., Beck M. (2008). Policy, Management and Finance for Public- Private Partnerships (Innovation in the BuiltEnvironment) NewYork: Wiley- Blackwell.
3) Akintoye, A. i Beck M. (2003). Public-Private Partnerships: ManagingRisks and Opportunities. NewYork: Wiley-Blackwell.
4) Amovic, M., Ivanic M., Slijepčević Đ. (2014). Javno-privatno partnerstvo i koncesije: teorijski aspekti i primjena koncepta, Banja Luka: Grafid, 2014 (Banja Luka: Grafid). ISBN 978-99955-89-31-8.
5) Amovic, G. (2017). Efficiency of PPP implementation in Bosnia and Herzegovina, Istočno Sarajevo: Zbornik radova Ekonomskog fakulteta u Istočnom Sarajevu br.15, str. 49-54.
6) Benkovic, S. (2011). Efikasnost primene javno-privatnog partnerstva na unapređenje infrastrukture, Management - časopis za teoriju i praksu menadžmenta, Godina XVI, Broj 58, Mart, ISSN: 0354-8635, 37-42.
7) Benkovic, S., Milosavljevic, M., Barjaktarovic Rakocevic, S. (2010). Partnerstvo javnog i privatnog kapitala u finansiranju infrastrukturnih projekata, Megatrend revija, Vol. 7 (2).
8) Burton, R., & Obel, B. (2004). Strategic Organizational Diagnosis and Design: The Dynamics of Fit: Springer.
9) Bennett, Robert i Krebs, Gunter (1997). Local economic development: public private partnership iniciatives in Britain and Germany. NewYork: Belhavenpress.
10) Boussabaine, A. (2006). Cost Planning of PFI and PPP Building Projects. Abingdon, UK: Taylor&Francis.
11) Brdarevic, Lj. (2012). Razvoj lokalne infrastructure kroz JPP - priručnik za lokalne vlasti. Beograd: USAID Srbija.
12) Bult-Spiering, Mirjam i Dewulf, Geert (2007). Strategic Issues in Public-Private Partnerships: An International Perspective. NewYork: Wiley-Blackwel.
13) Buxbaum, J., i Ortiz, I. (2009). Public sector decision making for public- private partnerships. Washington: Transportation Research Board.
14) Cartlidge, D. (2006). Public private partnerships in construction. Abingdon, UK: Taylor&Francis.
15) Cellucci, T. (2010). Innovative PPP - a pathway to effectively solving problems. Washington: U.S. Department of Homeland Security Science and Tehnology Directorate.
16) Centre for Strategy and Evaluation Services (2002). Benchmarking of Business Incubators. Brussels: European Commission Enterprise Directorate General.
17) Committee for Economic Development, Research and Policy Committee (1982). Public-private partnership: anopportunity for urban communities: a statement CED Statement on National Policy Series. Washington: Committee for Economic Development.
18) Construction Industry Council (2000). The role of costsaving and innovation in PFI projects. London: Thomas Telford Publishing.
19) Cvetkovic, P., i Sredojevic, S. (2013). JPP, priručnik za sprovođenje na nivou lokalne samouprave. Beograd: SKGO.
20) Dejvi, K. (2010). Predgovor u: Partnerstvo javnog i privatnog sektora: dobra i loša iskustva u odabranim zemljama u tranziciji. In D. Damjanović, Pavlović Križanić, T., Peteri, G. (Ed.). Beograd: Palgo centar.
21) Delgado, M., Porter, M., &Scott, S. (2010). Clusters and Enterpreneurship. Journal of Economic Geography, 10(4), 495-518.
22) Europeanbank for reconstruction and development. (2015). Studija opravdanosti sistema daljinskog grijanja na biomasu sa kogeneracijom – Sokolac, Sarajevo: Sarajevo Resident Office.
23) EPEC European PPP Expertise Centre. (2013). Croatia: PPP Units and Related Institutional Framework. Luxembourg: EuropeanInvestmen Bank
24) EPEC European PPP Expertise Centre. (2014). Serbia: PPP Units and Related Institutional Framework. Luxembourg: European Investmen Bank
25) Fjeldstad, D., Snow, C., Miles, R., &Lettl, C. (2012). The Architecture of Collaboration. Strategic Management Journal (33), 734-750.
26) Grandori, A. (2002). Organization and Economic Behavior. London and NewYork: Routledge.
27) GreenPaper on Public-Private Partnerships and CommunityLaw on Public Contracts and Concessions. (2004). European Commission Communication COM (2004) 327 Final.
28) Gulati, R., Phanish, P., &Tushman, M. (2012). Meta-organization design: rethinking design in interorganizational and community contexts. Strategic Management Journal, 33(6), 571-586.
29) Holland, R. C. (1984). The new era in public-private partnerships. In R. P. Porter, Sweet, D. C. (Ed.), Rebuilding America Cities: Roads to Recovery. New Brunseick: Center for Urban Policy Research.
30) Innovative Program Delivery (2012) Establishing a Public-Private Partnership Program: A example, P3 Toolkit.
31) Jamali, D. (2004). Success and Failure Mechanisms of Public Private Partnerships (PPPs) in Developing Countries: Insights from LebaneseContext. The International journal of Public Sector Management, 17(5), 503-519.

32) Jasko, O., Jasko, A., &Cudanov, M. (2010). Impact of management upon organizational network effectiveness. Management, 16(56), 5-13.
33) Jones, G. (2012). Organization Theory, Design, and Change: Prentice Hall.
34) Komisija za javno privatno partnerstvo. (2017). Retrieved from http://www.ppp.gov.rs
35) Mijatovic, I. (2014). The Need for Standardization in SMEs Networks. Management, 73, 35-40.
36) Miles, R.E., & Snow, C.C. (1992). Causes of Failure in Network Organizations. California Management Review, 34(4), 53-72.
37) Mintzberg, H. (1979). The Structuring of Organizations, a synthesis of the research. New Jersey: Prentice Hall.
38) Mintzberg, H. (1980). Structure in 5's: a synthesis of the research on organization design. Management Science, 26(3), 322-341.
39) Petkovic, M., Djedovic-Negre, D., Lukic, J. (2015). Public-Private Partnerships: Interorganizational Design as Key Success Factor. Management, Vol 20 No 77 (2015), 1-11.
40) Osborn, R. N., & Baughn, C. C. (1990). Forms of interorganizational governance for multinational alliances. Academy of Management Journal, 33, 503-519.
41) Osborne, S. (2000). Public-private partnerships, theory and practice in international perspective. London and New York: Routledge.
42) Persoli, A. M. (2010). Javno-privatno partnerstvo u funkciji zadovoljavanja javnih potreba, Hrvatska javna uprava, god. 10., br. 4.,1019–1044.
43) Petkovic, M., Aleksic-Miric, A., & Stojkovic, D. (2014). The Role of Government in Creating Strategic Partnerships in Serbia: Lessons Learnt? in B. Cerovic (Ed.), The Role of the State in the New Growth Model of the Serbian Economy, Beograd: Ekonomski fakultet, pp. 281-301.
44) Rainey, H. G., & Bozeman, B. (2000). Comparing Public and Private Organizations: Empirical Research and the Power of the A Priori. Journal of Public Administration Reseacrh and Theory, 10(2), 447-470.
45) Robinson, H., Carrillo, P., Anumba C. J., & Patel, M. (2010). Governance&Knowledge Management for Public-Private Partnerships. Chichester: Wiley-Blackwell.
46) Roseneau, P. W. (1999). The Strengths and Weaknesses of Public Private Policy Partnerships. American Behavioral Scientist, 43(1), 10-34.
47) Savanovic, S. (2009). Finansiranje lokalnog razvoja, EDA, Banja Luka.
48) Smyth, H., & Edkins, A. (2007). Relationshipmanagement in the management of PFI/PPP projects in the UK. ScienceDirect, 25, 232-240.
49) Snow, C.C., Miles, R.E., Coleman, H.J., & Henry, J. (1992). Managing 21st CenturyNetworkOrganizations. Organizational Dynamics, 20(3), 4-20.
50) Stock, R. M. (2006). Interorganizational Teams as Boundary Spanners Between Suppliers and Customer Companies. Journal of Academy of Marketing Science, 34(4), 588-599.
51) Ured koordinatora za reformu javne uprave. (2017). Javno - privatno partnerstvo u BIH, Retrieved from http://www.javnoprivatnopartnerstvo.ba/site/Default.aspx?jezik=bos
52) Van der Wal, Z., De Graaf, G., & Lasthuizen, K. (2008). What's valued most? Similarities and differences between the organizational values of the public and private sector. Public Administration, 86(2), 465-482.
53) Yang, Y., Hou, Y., & Wang, Y. (2013). On the Development of Public-Private Partnerships in Transitional Economies: an Explanatory Framework. Public Administration Review, 73(2), 301-310.
54) Yescombe, E. R. (2007). Public-Private Partnership, Principles of Policy&Finance. London: Yescombe Consulting Ltd.
55) Zhang, X. (2005). Critical Success Factors for Public-Private Partnerships in Infrastructure Development. Journal of Construction Engineering and Management, 131(1), 3-14.
56) Zhang, Z., & Jia, M. (2009). When Does Trust Influence Cooperation Effects in Public-Private Partnerships. SAM Advanced Management Journal, 21-32.
57) Van der Hurk, M., Brogaard, L., Lember, V., Helby Petersen, O. & Witz, P., (2016). National Varieties of Public–Private Partnerships (PPPs): A Comparative Analysis of PPP-Supporting Units in 19 European Countries, Journal of Comparative Policy Analysis: Research and Practice, 18:1, 1-20.
58) OECD. (2012). Recommendation of the Council on Principles for Public Governance of Public-Private Partnerships.
59) Brzozowska, K. (2006). Advantages and Threats of Public-Private Partnerships in Larger Infrastructure Projects, Warszaw: CeDeWu.PL.
60) Jilek, P., Černa Silovska, H., Kolarik, P., Lukavec, M. (2018). Selection of quantitative and qualitative methods for comprehensive evaluation of PPP projects focusing on the Czech Republic, Transylvanian Review of Administrative Sciences, No. 54 E/2018 pp. 38-54.
61) Reeves, E. (2015). A Review of the PPP Experience in Ireland: Lessons for Comparative Policy Analysis. Journal of Comparative Policy Analysis: Research and Practice.

62) Koppenjan, J. (2005). The Formation of Public-Private Partnerships: Lessons from Nine Transport Infrastructure Projects in The Netherlands. The formation of public-private partnerships: lessons from nine transport infrastructure projects in The Netherlands, in: Public Administration, Vol. 83, nr. 1, pp. 135-157.
63) Pirvu, D. (2009). Advantages and Limitations of the Public Private Partnerships and the Possibility of Using Them in Romania. Transylvanian Review of Administrative Sciences, 27E/2009 pp. 189-198.
64) Iossa, E. (2018). Public Private Partnership in Europe for building and managing public infrastructures: an economic perspective. Annals of Public and Cooperative Economics 89:1 2018. 25-48.
65) HM Treasury. (2012). Standardisation of PF2 Contracts.

Избор литературе је одговарајући? **ДА** НЕ ДЕЛИМИЧНО

V.4 Циљеви истраживања

Ово истраживање има за циљ да свеобухватном анализом постојећих теоретских и практичних сазнања објасни суштину концепта јавно-приватног партнерства као облика финансирања, начине на који је овај систем уграђиван и прихваћен у државама које га примењују, те изврши процену могућности и понуди решење за изградњу ефикасног и функционалног система јавно-приватног партнерства у транзиционим условима, са посебним освртом на Републику Србију и Босну и Херцеговину.

Друштвени допринос истраживања у оквиру предложене докторске дисертације огледа се у стицању нових знања у области јавно-приватног партнерства, развоју и ефикаснијој примени овог система на недовољно развијеном тржишту.

Циљеви истраживања су одговарајући? **ДА** **НЕ** **ДЕЛИМИЧНО**

V.5 Очекивани резултати (хипотезе)

Имајући у виду постављени проблем и циљ истраживања, а задржавајући се на томе да предмет истраживања буде организациона структура система јавно-приватног партнерства и ефикасна примена ЈПП у транзиционим условима, у раду је успостављена општа хипотеза:

- ОХ1: Могуће је дефинисати посебан оквир за развој ефикасног система јавно-приватног партнерства, специфичан за транзиционе услове.

Општа хипотеза је разрађена постављањем посебних хипотеза:

- ПХ1: Поред општих, постоје специфични фактори утицаја на успешност јавно-приватног партнерства у транзиционим условима.
- ПХ2: Јавно-приватно партнерство у државама у процесу транзиције је неразвијено и не постоји одговарајући модел ЈПП у транзиционим условима.
- ПХ3: Могуће је дефинисати систем ефективног организовања и управљања јавно-приватним партнерством у транзиционим условима.

Полазећи од потребе развоја партнерства јавног и приватног сектора у циљу унапређења јавних услуга и инфраструктуре, у овом истраживању ће се доказати неопходност испуњења низа услова који ће омогућити ефикаснију примену концепта јавно-приватног партнерства. Посебан фокус у овом истраживању биће усмерен на организовање јавно-приватног партнерства у земљама у транзиционим условима.

Конкретан резултат истраживања у оквиру предложене докторске дисертације је развијен ефикасан систем јавно-приватног партнерства у транзиционим условима, са посебним освртом на Републику Србију и Босну и Херцеговину.

Очекивани резултати представљају значајан научни допринос?

ДА НЕ ДЕЛИМИЧНО

V.6 План рада

Истраживање у оквиру предложене докторске дисертације биће сачињено из теоретског и емпиријског дела и обухватаће следеће фазе:

- Преглед расположиве литературе из области јавно-приватног партнерства и предложене теме у датим оквирима;
- Преглед расположиве литературе у области истраживања – о концепту и моделима јавно-приватног партнерства, студије случајева;
- Селекција анализа и синтеза релевантних чињеница, теорија;
- Одређивање истраживачких питања;
- Избор, опис и детаљно образложење истраживачке стратегије и одабраног истраживачког метода којим ће се решити постављени истраживачки проблем и одговорити на истраживачка питања;
- Припрема истраживања, уз креирање инструмента за истраживање на основу прегледа литературе;
- Реализација истраживања;
- Анализа студија случаја, која подразумева обрада података, њихову анализу и синтезу и израду дескриптивне студије;
- Анализа дескриптивне студије, уз дискусију добијених резултата;
- Развој коначног оквира за ефикасну примену ЈПП система у транзиционим условима на основу емпиријских резултата;
- Закључци и дефинисање правца даљих истраживања.

Докторска дисертација ће бити организована у седам поглавља.

У **првом поглављу** ће бити објашњен контекст и потреба за истраживањем. У овом делу ће се дефинисати предмет истраживања, уз прецизно дефинисан циљ, хипотезе и очекиване резултате истраживања. Детаљно ће се описати истраживачка питања проистекла из отворених питања у постојећој литератури, уз навођење недостатака и несавршености постојећих решења.

Друго поглавље ће пружити систематски преглед литературе који ће се састојати од неколико одвојених потпоглавља у оквиру којих ће бити приказане теоријске основе ЈПП. У овом поглављу ће бити приказана структура и карактерисике система јавно-приватног партнерства кроз анализу и објашњења. Анализом основних карактеристика ЈПП индукује се закључак да јавно-приватно партнерство оквир који обезбеђује да се уз најмање трошкове испоручи најефикаснија јавна услуга. Тема истраживања повезује већи број различитих истраживачких области које су у оквиру ове дисертације обједињене са циљем да се добије нова научна информација.

Треће поглавље ће бити посвећено прегледу литературе на тему успешних развијених ЈПП система у свету, укључујући анализу стања ЈПП на тржишту Европе у последњих 20 година. У овом поглављу анализираће се и стање ЈПП тржишта у транзиционим условима, са посебним освртом на Републику Србију и Босну и Херцеговину. У овом поглављу ће се кроз посебан алгоритам приказати ЈПП систем у транзиционим условима (Република Србија, Босна и Херцеговина) у односу на развијене земље (Велика Британија, Ирска, Француска, Турска), те компаративном анализом индуковати закључак о кључним елементима потребним за развој и функционалну примену ЈПП система у транзиционим условима. Такође, у овом поглављу ће се анализирати репрезентативне ЈПП студије случаја из земаља у транзиционим условима (Република Србија, Босна и Херцеговина), као и студије случаја из развијених ЈПП система (Велика Британија, Ирска, Француска, Турска).

Четврто поглавље ће бити посвећено методолошком оквиру за емпиријски део предложене докторске дисертације. У овом делу биће представљена методологија истраживања, уз детаљан опис и образложење истраживачке стратегије и истраживачког инструмента, начина узорковања и коришћења одабраног метода. Посебно се истражује систем организовања јавно-приватног партнерства у транзиционим условима, и индукује се закључак да је могуће дефинисати оквир за развој ефикасног система јавно-приватног партнерства (главна хипотеза).

У овом поглављу биће представљени детаљни резултати истраживања, уз дискусију резултата. У њему ће, на основу прикупљених чињеница и података, бити развијана квалитативна дескрипција, као један од примарних производа истраживачког рада, а са циљем да се одговори на истраживачка питања и обезбеди ефикаснији систем за примену ЈПП у транзиционим условима. Тестирање хипотеза, као подпоглавље у овом делу, пружа увид у конкретне резултате применом статистичких метода над прикупљеним подацима.

У **петом поглављу** биће изведени закључци предложене докторске дисертације уз идентификовање научног доприноса дисертације. У овом поглављу као резултат целокупног истраживања биће представљен развијени оквир за ефикасну примену система јавно-приватног партнерства у транзиционим условима.

У **шестом поглављу** ће бити наведена коришћена литература.

У **седмом поглављу** ће бити прилози који обухватају инструмент истраживања и детаљне резултате статистичких анализа.

Прелиминарна структура дисертације:

1. Уводна разматрања
   1.1 Предмет, проблем и циљеви истраживања
   1.2 Хипотезе истраживања
   1.3 Структура истраживања
2. Теоријске подлоге истраживања
3. Приказ претходних истраживања
4. Истраживачки део
   4.1 Методологија истраживања
   4.2 Резултати и анализа истраживања
   4.3 Дискусија и импликације резултата истраживања
5. Закључна разматрања
6. Литература
7. Прилози

План рада је одговарајући? ДА НЕ ДЕЛИМИЧНО

V.7 Метод и узорак истраживања

У истраживању ће се користити следеће методе:

Анализа садржаја, као метода која подразумева анализу званично објављене литературе, докумената и других статистичких материјала званичних информација, које се односе на предмет истраживања у дисертацији. Користиће се сва релевантна стручна и научна литература из ове области.

Компаративна метода ће бити заступљена у сагледавању и истраживању ефикасности примене система јавно-приватног партнерства и користиће се да би се добила упоредна слика више различито дизајнираних система јавно-приватног партнерства, да би се извла компаративна синтеза.

Емпиријске методе ће се користити као сет метода и техника прикупљања, обраде и анализе података. Циљне групе емпиријског истраживања су представници јавног и приватног сектора у Републици Србији и Босни и Херцеговини. За прикупљање података користиће се интервју и упитник.

Пре почетка истраживања примениће се метод издвајања до сада постигнутих резултата у предметном подручју истраживања *(theoretical sampling)* и њиховог приказа чиме би се остварила теоријска подлога за израду докторске дисертације. Истраживање ће бити реализовано методом анкетирања репрезентативних представника субјеката јавног и приватног сектора у Републици Србији и Босни и Херцеговини које ће бити обављено коришћењем упитника ради провере постављених хипотеза. Истраживање ће се реализовати на добровољној и анонимној бази како би испитаници дали што искреније и реалније одговоре на питања.

Истраживање ће се извршити на узорку не мањем од по десет субјеката из јавног и десет субјеката из приватног сектора из Републике Србије и Босне и Херцеговине и броју анкетираних не мањем од 100 испитаника. Анкетирани ће бити представници јавног и приватног сектора из управљачких структура изабраних субјеката. Истраживање ће бити реализовано директно, слањем упитника и електронски, путем интернета.

Метод и узорак су одговарајући? **ДА** НЕ ДЕЛИМИЧНО

V.8 Место, лабораторије и опрема за експериментални рад

Експериментално истраживање ће бити реализовано у конкретним, репрезентативним представницима субјеката јавног и приватног сектора у Републици Србији и Босни и Херцеговини.

Услови за експериментали рад су одговарајући? **ДА** НЕ ДЕЛИМИЧНО

V.9 Методе статистичке обраде података и остали релевантни подаци

У обради као и у приказивању резултата емпиријског истраживања, користиће се следеће методе

1. Дескриптивна статистика;
3. Методе процене ваљаности и поузданости елемената (конструкти) упитника;
4. Регресиона анализа;
5. Уобичајене **статистичке методе** као и инструменти приказивања статистичких података (статистички прорачуни, табеле, дијаграми, графикони и сл.).

Предложене методе су одговарајуће? **ДА** НЕ ДЕЛИМИЧНО

VI ЗАКЉУЧАК

Кандидат је подобан	**ДА**	НЕ	ДЕЛИМИЧНО
Ментор је подобан	**ДА**	НЕ	ДЕЛИМИЧНО
Тема је подобна	**ДА**	НЕ	ДЕЛИМИЧНО

Образложење (до 500 карактера):

На основу увида у до сада објављене радове, формулацију теме, предмета и циља истраживања, показаног познавања проблематике и очекиваних резултата, Комисија сматра да је тема **„Организовање система јавно-приватног партнерства у транзиционим условима“**, која је проистекла из досадашњег стручног и истраживачког рада кандидата и образложених потреба за истраживањем, подобна за докторску дисертацију и да кандидат **Горан Амовић** испуњава све формалне и суштинске услове за рад на предложеној теми докторске дисертације.

Комисија предлаже Наставно-научном већу Факултета техничких наука и органима Универзитета у Новом Саду да прихвате као подобну предложену тему и кандидата и да се за ментора именује проф. др Радо Максимовић, који испуњава актуелне услове за вођење докторске дисертације, према Правилнику Универзитета у Новом Саду и према Правилима за акредитацију у високошколском образовању.

Датум: 12. 09. 2019.

Проф. др Илија Ћосић, председник комисије

Проф. др Лепосава Грубић Нешић, члан комисије

Доц. др Гојко Крунић, члан комисије

Проф. др Соња Бунчић, члан комисије

Проф. др Радо Максимовић, ментор

Амовић, Г., Јавно-приватно партнерство: Нова улога јавног сектора у финансирању јавних инвестиција

----- Forwarded Message -----
From: Časopis Ekonomija <redakcija@fimek.edu.rs>
To: g_amovic@yahoo.com <g_amovic@yahoo.com>
Sent: Monday, July 22, 2019, 3:56:56 PM GMT+2
Subject: Re: Odg: Odg: Upit

Poštovani,
Vaš rad je prihvaćen za časopis, naknadno ću Vam dostaviti profakturu.

S poštovanjem,

Амовић, Г. Компаративна анализа примјене јавно-приватног партнерства у Босни и Херцеговини, Србији и Хрватској

----- Forwarded Message -----
From: Predrag Trajkovic <ijpmnt@gmail.com>
To: g_amovic@yahoo.com <g_amovic@yahoo.com>
Sent: Monday, July 22, 2019, 4:22:59 PM GMT+2
Subject: Re: Odg: ''For the journal''

Postovani,
recenzija je pozitivna, rad ce biti objavljen bez dodatnih ispravki do kraja meseca.
Srdacan pozdrav
Ana